NN 39/2018 (27.4.2018.), Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o vanjskim poslovima

HRVATSKI SABOR

744

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VANJSKIM POSLOVIMA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o vanjskim poslovima, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 20. travnja 2018.

Klasa: 011-01/18-01/43
Urbroj: 71-06-01/1-18-2
Zagreb, 24. travnja 2018.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VANJSKIM POSLOVIMA

Članak 1.

U Zakonu o vanjskim poslovima (»Narodne novine«, br. 48/96., 72/13. i 127/13.) članak 1.a mijenja se i glasi:

»Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva Vijeća (EU) 2015/637 od 20. travnja 2015. o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavništva u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Odluke 95/553/EZ (SL L 106, 24. 4. 2015., u daljnjem tekstu: Direktiva).

Ovim se Zakonom osigurava provedba Odluke predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća od 25. lipnja 1996. o uspostavljanju hitne putne isprave (96/409/ZVSP) (SL L 168, 6. 7. 1996.).«.

Članak 2.

U članku 8. stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

»10. europski poslovi.«.

Članak 3.

Članak 14.a mijenja se i glasi:

»Konzularnu zaštitu i pomoć državljanima Republike Hrvatske koji se nalaze na državnom području treće zemlje, u kojoj Republika Hrvatska nema svoje diplomatsko ili drugo predstavništvo, pružaju diplomatske misije ili konzularni uredi druge države članice Europske unije, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova ili nadležna odnosno teritorijalno najbliža diplomatska misija i konzularni ured Republike Hrvatske mogu od države članice Europske unije koja primi zahtjev za konzularnom zaštitom ili pruža konzularnu zaštitu državljaninu Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka zatražiti da se njegov zahtjev ili predmet proslijedi Ministarstvu vanjskih i europskih poslova.«.

Članak 4.

Naslov iznad članka 15.a mijenja se i glasi: »Konzularna zaštita građana bez predstavništva«.

Članak 15.a mijenja se i glasi:

»U smislu odredaba ovoga Zakona, građanin bez predstavništva je svaki građanin koji ima državljanstvo druge države članice Europske unije koja nema predstavništvo u trećoj zemlji ili čije predstavništvo, u konkretnom slučaju, svom državljaninu nije u mogućnosti pružiti učinkovitu konzularnu zaštitu.

Građanin koji ima državljanstvo dvije ili više država članica Europske unije smatra se građaninom bez predstavništva ako nijedna od država članica Europske unije čiji je državljanin nema svoje predstavništvo u trećoj zemlji.

Republika Hrvatska i druga država članica Europske unije nema predstavništvo u trećoj zemlji ako u toj zemlji nema stalno uspostavljeno veleposlanstvo ili konzulat ili u njoj nema veleposlanstvo, konzulat ili počasnog konzula koji bi u pojedinačnom predmetu mogao pružiti konzularnu zaštitu.«.

Članak 5.

Iza članka 15.a dodaju se članci 15.b, 15.c, 15.d, 15.e, 15.f, 15.g, 15.h, naslovi iznad članaka i članci 15.i, 15.j, 15.k, članci 15.l, 15.m, 15.n i 15.o koji glase:

»Članak 15.b

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske pružaju konzularnu zaštitu građanima bez predstavništva pod istim uvjetima kao državljanima Republike Hrvatske u obavljanju sljedećih konzularnih funkcija:

– pomoć u slučaju uhićenja ili pritvora,

– pomoć žrtvi kaznenog djela,

– pomoć u slučaju teške nesreće ili teške bolesti,

– pomoć kod smrtnog slučaja,

– podrška i repatrijacija u hitnim slučajevima,

– pomoć u slučaju potrebe za hitnom putnom ispravom, kako je predviđeno u Odluci 96/409/ZVSP predstavnika vlada država članica na sastanku Vijeća 25. lipnja 1996. o uspostavi hitne putne isprave (SL L 168, 6. 7. 1996.) i

– u drugim slučajevima.

Članak 15.c

Identitet podnositelja zahtjeva za konzularnom zaštitom utvrđuje se na osnovi putovnice ili osobne iskaznice.

Ako podnositelj zahtjeva ne posjeduje ispravu iz stavka 1. ovoga članka, identitet se može utvrditi i na drugi način, uključujući provjeru putem diplomatskih misija i konzularnih ureda države članice Europske unije za koju podnositelj zahtjeva tvrdi da je njezin državljanin.

Članak 15.d

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske kojima je građanin bez predstavništva podnio zahtjev za konzularnom zaštitom ili su obaviještene da se građanin bez predstavništva nalazi u izvanrednoj situaciji bez odgode se savjetuju s ministarstvom nadležnim za vanjske poslove ili nadležnim veleposlanstvom ili konzulatom države članice državljanstva građanina te im dostavljaju sve relevantne informacije s kojima raspolažu.

Savjetovanje iz stavka 1. ovoga članka odvija se prije pružanja pomoći, osim u slučajevima iznimne hitnosti.

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske nisu nadležni za komunikaciju s članovima obitelji ili drugim fizičkim ili pravnim osobama s kojima je povezan građanin bez predstavništva.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova obavještava Europsku službu za vanjsko djelovanje (u daljnjem tekstu: ESVD) putem njezine sigurne internetske stranice o osobama za kontakt službe vanjskih poslova Republike Hrvatske kojima se svojim zahtjevima i zamolbama mogu obratiti druge države članice Europske unije.

Članak 15.e

Građani bez predstavništva imaju pravo tražiti zaštitu od veleposlanstva ili konzulata bilo koje države članice Europske unije.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova može s nadležnim tijelima drugih država članica Europske unije sklapati provedbene dogovore o pružanju konzularne zaštite u trećim zemljama građanima bez predstavništva.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova o sklopljenim provedbenim dogovorima iz stavka 2. ovoga članka koji se odnose na državljane Republike Hrvatske obavještava Europsku komisiju i ESVD, a obavijest o sklopljenom provedbenom dogovoru se objavljuje na javnoj internetskoj stranici Ministarstva vanjskih i europskih poslova.

Članak 15.f

Ako država članica državljanstva građanina bez predstavništva, koji se obratio zahtjevom za konzularnom zaštitom diplomatskoj misiji ili konzularnom uredu Republike Hrvatske, ima sklopljen provedbeni dogovor iz članka 15.e ovoga Zakona s drugom državom članicom Europske unije, diplomatska misija ili konzularni ured Republike Hrvatske će

građanina bez predstavništva uputiti na veleposlanstvo ili konzulat nadležan temeljem sklopljenog provedbenog dogovora, osim ako bi to ugrozilo njegovu konzularnu zaštitu.

Članak 15.g

Država članica Europske unije čiji je državljanin građanin bez predstavništva može od diplomatske misije i konzularnog ureda Republike Hrvatske, od koje građanin bez predstavništva zatraži ili primi konzularnu zaštitu, zatražiti da joj se proslijedi zahtjev ili predmet građanina kako bi mu pružila konzularnu zaštitu u skladu sa svojim zakonodavstvom ili praksom.

Diplomatska misija i konzularni ured Republike Hrvatske će udovoljiti traženju države članice državljanstva iz stavka 1. ovoga članka kada ona potvrdi da građaninu bez predstavništva pruža konzularnu zaštitu.

Članak 15.h

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske surađuju s diplomatskim misijama i konzularnim uredima drugih država članica Europske unije i delegacijama Europske unije kako bi se osigurala zaštita državljana Republike Hrvatske i građana bez predstavništva u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Na zahtjev ministarstva nadležnog za vanjske poslove odnosno diplomatske misije i konzularnog ureda države članice Europske unije koja pruža konzularnu pomoć i zaštitu državljaninu Republike Hrvatske građaninu bez predstavništva, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova odnosno diplomatska misija i konzularni ured Republike Hrvatske će dostaviti sve značajne informacije o predmetu.

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske djeluju u okviru lokalne konzularne suradnje, a što uključuje razmjenu informacija o pitanjima značajnim za pružanje konzularne pomoći i zaštite državljanima Republike Hrvatske i građanima bez predstavništva.

Konzularna zaštita članova obitelji državljana Republike Hrvatske i članova obitelji građana bez predstavništva

Članak 15.i

Članovima obitelji državljana Republike Hrvatske koji su državljani trećih zemalja diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske pružaju konzularnu zaštitu pod sljedećim uvjetima:

– ako su u pratnji državljana Republike Hrvatske,

– ako se zateknu u kriznoj situaciji.

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske pružaju konzularnu zaštitu članovima obitelji koji nisu građani Europske unije, a koji su u pratnji građana bez predstavništva u trećoj zemlji, u istom opsegu i pod istim uvjetima kao što bi pružili konzularnu zaštitu članovima obitelji državljana Republike Hrvatske koji nisu građani Europske unije.

Identitet članova obitelji građana bez predstavništva i obiteljska veza može se utvrditi na bilo koji način, uključujući i provjeru putem diplomatskih misija i konzularnih ureda države članice Europske unije čiji je državljanin građanin bez predstavništva.

Pripravnost za kriznu situaciju i suradnja u kriznoj situaciji

Članak 15.j

Diplomatske misije i konzularni uredi Republike Hrvatske sudjeluju na lokalnoj razini u izradi planova pripravnosti za kriznu situaciju i suradnju u kriznim situacijama, vodeći računa o državljanima Republike Hrvatske i građanima bez predstavništva.

Predstavništva iz stavka 1. ovog članka surađuju s predstavništvima drugih država članica Europske unije u trećoj zemlji i delegacijom Europske unije.

U slučaju krizne situacije Ministarstvo vanjskih i europskih poslova surađuje s ESVD-om i drugim državama članicama Europske unije, kako bi se osigurala učinkovita pomoć za državljane Republike Hrvatske i građane bez predstavništva.

Suradnja tijela iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka obuhvaća i razmjenu podataka relevantnih za pružanje konzularne pomoći i zaštite u kriznim situacijama.

U slučaju krizne situacije u trećoj zemlji u kojoj Republika Hrvatska ima ulogu vodeće države članice Europske unije ili u kojoj koordinira pružanjem pomoći građanima bez predstavništva, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova može tražiti podršku odgovarajućih instrumenata, kao što su strukture za upravljanje kriznim situacijama ESVD-a i Mehanizma Unije za civilnu zaštitu.

U smislu odredbe stavka 5. ovoga članka, vodeća država članica Europske unije je ona koja u trećoj zemlji preuzima glavnu ulogu u pružanju konzularne pomoći i zaštite građanima Europske unije i koordinira aktivnosti drugih država članica Europske unije u kriznim situacijama.